

Előfizetési pénzek
KEREKES GÉZA
 f. szerkesztőhöz,
 mint kiadótulajdonoshoz
 Teleky-utca 2167.
 intézendők.

SZERKESZTŐI IRODA:

Teleky-utca 2167. sz. a.

hova a lap szellemi
 része küldendő.

TKÉZIRATOK

csak bérmentve fogad-
 tatnak el.

ELŐFIZETÉS:	
Egész évre	5 ft — kr
Fél évre	2 " 50 "
Negyed évre	1 " 25 "
Egy hóra	— " 50 "
Egyes szám ára,	— " 10 "

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

KEREKES GÉZA.

Városunk iparos nagyjai.

Nro. 71.

NAGY GÁBOR

vendéglős.

„A földön mindnyá-
 jan vendégek vagyunk“
 azt mondja a böles és hogy a
 jó Istennek igen sokféle kosztó-
 sai vannak. Annyival inkább
 becsülni kell a gyomrot, mert
 földi pályánknak végezéje a
 gyomor. Tetteinknek legfőbb
 mozgatója az, hogy gyomrunk
 számára keressünk bármi uton
 és módon, sőt szellemi világunk
 is csak akkor derült ha gyom-
 runk rendben van.

Midőn a római nép egykor fel-
 lázadt az urak elleu, otthagytá
 Rómát és egy közeleső magasabb
 helyen új várost akart építeni,
 egy híres népszónok az öreg
 Menenius Agrippa ment

ki a népet megengesztelni a mi-
 dőn is oly hasonlaltal élt, hogy
 a nagyok képezik a társadalom
 gyomrát, a köznépek pedig a vég-
 tagokat, ez utóbbiak is csak ak-
 kor mozoghatnak ezé irányosan,
 ha a nagyok dolgai rendben van-
 nak. A nép átlátta a szónok
 igazságát s visszament az atyák-
 kal együtt intézni az ország dol-
 gát, mert csak így van ez helyesen.

Petőfi, hazánk legnagyobb
 költője Pál napi köszöntőjében
 azt mondja, hogy maga a meny-
 ország nem egyéb mint egy
 nagy gömböc, melyben egy-
 kor mi leszünk a töltelék.

Ha már a gyomor ily nagy
 fontossággal bír, tudván azt,
 hogy nekünk naponként kell a
 nagyoknak gyomrát tölteni, ne-
 hogy magunkról megfeledkez-
 zünk s üres hassal maradjunk,
 menjünk s dicsőítsük azon ven-
 déglőst, kinek itt közölt arczké-
 péről is már a jóságnak és ma-
 gyaros vendégszeretetnek voná-
 sai tükröződnek vissza.

T. Nagy Gábor született Debreczenben 1844-ben tősgyökeres ősi magyar családból. — Atyja gazdálkodó volt, ő pedig a szücsmesterséget választotta magának életpályául. Mint vándorló legény bejárta Magyarország legnevezetesebb városait s dolgozott Budapesten, Kolozsvárt, Miskolczon stb. Mint önálló mester dolgozott atyja haláláig, ekkor felhagyott az iparral s a reá szállott örökségben gazdálkodni kezdett. — Feltett szándékában nem boldogulhatott, mert a sors csapásai, de különösen azon körülmény hogy jó szive, emberbaráti szeretete folytán másokért jót állott, — mint annyi sok nemes gondolkozásu embert, — ugy őt is vagyoni állásában jelentékenyen megesőkentették, sőt csaknem teljesen tönkre tették. — Ekkor azon életre való gondolata támadt, hogy vendéglőt nyisson: nőül vette a jó családból származott R á c z S á r a polgárnőt, ki mint szerető nő férje oldala mellett a nagyhatvan-utczai ugynevezett „Szép Juhászné”-hoz czimzett vendéglőben látja el kitünően izletes ételekkel vendégeit, — melyekre aztán hősünk szolgáltatja a kitünőbbnél kitünőbb minden rendű és rangu borokat. — Helyiségét ugy rendezte be hogy az semmi kívánni valót ne hagyjon hátra, ugyhogy a társadalom minden rétegéből származott egyén talál nála igényeinek megfelelő szobát és szives ellátást.

Debreczenben sok fontos ügy szokott tárgyalatni s e részben eldöntetni terített asztalnál, ugy, hogy nálunk zsiros magyaroknál sokszor nagyobb jelentőséggel bír a fehér asztal mint a zöld asztal. Tudunk rá példát, hogy vendéglőket rendeznek be roppant költséggel bankettekre korteszélokra; de mellétekintetek nélkül tisztán magyaros ellátásra esetleg mulatságra szánt hely minél kevesebb található városunkban; annyival inkább ajánlhatjuk tehát az ilyen helyet mint T. Nagy Gáboré, hol az ember önzetlenül saját kedvére és zsebére mulathat.

Válasszon magának e nagy Hortobágy-vidéken valaki Bikát, Fehérlovat vagy bármiféle állatot, mi csak maradunk az okos lénynél: a „Szép Juhásznénál. — Virágozzék és gazdája sokáig éljen!!

VERJE MEG AZ ISTEN . . . .

Verje meg az Isten valamennyi átka,
A ki becsületét áruba bocsátja!
Mert az igaz embert nem arra nevelték,
Hogy pénzért eladja hitét, szavát, lelkét!
Rosszab a kutyanál — mert az legalább hü —
Ki magát eladja!
Verje is az isten, az egy igaz isten
Rettentő haragja.

Nem magas fal óv meg, nem a márványtető
Földrengés ledönti, megeszi az idő;
Nem a vas, nem a kő, — egy sem állhat ellen
A mi örökké tart egyedül a jellem!

Templom szentélyéből a kufárt kiverte
Krisztus nagy haragja;
Verje meg az Isten, az egy igaz Isten
Ki magát eladja!

Nemzetek nagysága a jellemen épül,
Erejét meríti a polgár szivéből:
Áll is az, mint a tölgy, az erdő királya,
Mely a zugó szélvész daczosan kiállja.
De átok a népre, mely kincses bálványok
Talpaihoz szédül;
Elpusztul az Isten, az egy igaz Isten
Rettentő kezétől!

Pusztuljon is! Nem kár! Az a faj ne éljen,
A kiből kiveszett e nemes szemérem!
Istenem! be csüggedt, kopár az ilyen nép!
— Mintha az időből a hajnal kiesnék! —
Rabszolgát csinálhat a legelső zsarnok
Könnyedén belőle;
Megveri az Isten, az egy igaz Isten,
És elfordul tőle!

Nem látod, magyar nép, hogy ki sujtol téged?
Viz előtt, duló tűz lángpallosa éget!
Nem véletlen ez, lásd, nem esik hiában:
Elveszed a romlást büneid díjában!
Mert lemondasz gyáván, alkuszol hitedre,
Elveiddel játszol . . .!
Elpusztulsz az Isten, az egy igaz Isten
Szörnyü bosszujától!

Térj magadhoz végre! Légy a régi hős nép,
Kinek a gonoszszal küzdeni dicsőség;
Nemzeted nagysága, szép függetlensége
Legyen a vallásod, — s minden bajnak vége!
Ég a becsületért, mint az oltár lángja,
Örökös szent hévvel;
És megáld az Isten, az egy igaz Isten
Mind a két kezével!

Abrányi Emil.

ALKOTMÁNYOS KOMÉDIA.

(Történik hazánkban, jelenleg.)

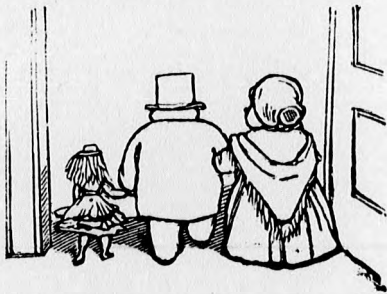
Az egész cselekmény zárjel közt történik. Ez a bevezetés.
Jön maga az aktus.

(Egy jelölt elmondja program beszédjét. **A kormány csapni való.** Utána elmondja a másik. A kormány még ha az óperenzián tul volna is, ha ugy kellene keresni, mint egy kazal széna közt egy piczike tüt, elő kellene hozni, ki kellene keresni. **A lent** tisztelt választók azt sem tudják mit csináljanak. Egyelőre megmaradnak a hazafias **murik** szűk terén. Nekik, sőt egyedül csak nekik szabad inni, mert nem boldog ez a szegény hon haza. Miközben isznak, elhatározzák, hogy a hazát ki-ki a maga módja szerint mentse.

Ég a haza! Voksokkal kezdik oltogatni, ki erről, ki amarról. A jelöltek egyrésze mosolyog, a másik törültszemű szeméit s lapogatja az — üres zsebét. A **hajtók** (a választók) nagy húrrogatással indulnak. Megütköznek. — A harcz és gyűlölség tetőpontjain. Jelöltek bukhatnak, jelöltek képviselőkké lesznek, kontók „fizetődnek“, zászlók a padlásra kerülnek, s a nyugalom valami nehezen helyreáll. Az iparos, a kereskedő valamire üzlete után is nézhet, s látja hogy biz az el van hanyagolva. A gazdaközönség is szétnéz a szabad mezőn, mely felett ott lengett azóta is az égi áldás ami örökkévaló, nem pedig olyan, mint az emberi cselekedet. Az alkotmányos aktus ezzel véget ér s kiki hazamegy a hazamentésről, hogy otthon elmélkedjék a világ hiábavalóságáról.)

Thájtibaum Hermann

önös meggyőződése.

Jerönk! Jukhób mint sem én edj fhöggetlen phártira szavaznám, ha mindjárt einer fon ünsere leit mán thoni ilik a Mezei Ernyőre, — inkább gái mer! Menjönk a helji vasóton az erdőre, vasóton legalább khaponk edj reumat. — Miótánd nem thodom khire szavadzni és mék ójjomat elvágjam, inkább sénkire nem is szavazok, — és ha esztett theszek, — soll ach meschüge wern!

Hajch!!

Fabula XLV.

Az állatok — most vagy régen,
Hidje mindenki a képen,
A hogy kedve tartja, de hogy
Igaz volt, megtörtént dolog —
Követ-választani gyűlnek,
— Vakok, sánták otthon ülnek —
Csak az ép kéz-lábuaknak
Van joguk, hogy válasszának.
Korteskedés van — de nagyon —,
Enni-inni bőven vagyon.
S a választás eredménye?
Csak egy-nehányat említe
A krónika, — és im ezek
A kik honatyává lettek:
A madarak megválaszták
Minden lében kanál **szarkát**,

Tudják, hogy üres a feje,
De nagyon jól pörg a nyelve.
Egy **ökröt** a négy lábúak
Mandátummal elbocsájtnak,
Bög — ha szükség — jó nagyokat,
Szarva is valamit mutat.
A hüllők egy **teknős békát**,
Kiállja, hogy ha pufolják,
Egy helyben sokáig marad,
S ha indul: **fontolva halad**.
A rovarok egy **poloskát**,
Érti jól a pénzügyét,
Bár szaglik, a merre jár s kél,
És a mások véréből él.
S tudjátok-e: a kortesek
— Jupiterre — kikből lettek?
Sasok, büszke oroszlanok
— Bár levagdálva a karmok —
Szerte járnak be a népet,
Hogy szereznének többséget.
Mert hát eztet így akarta

Majd kifecsegi a szarka!

Elmondanám a morált is
— Habár inkább immorális —,
De ne járjon annak szája,
Kit megégetett a kása.

Fekete Tulipán.

REBUS

Hexameterben.

Sz r l m k v
L sz é ny i e p v ?

A megfejtőnek a „VILLAM“ ez évi számát ajándékozzuk.

Régiségi lelet.

Fec.	et.	e.	tuli.
panis.	Jovi.	L.	ago.
Tel.	h.	et.	Nana.
son.	me.	R.	T. rit.
	Cani.	rogat.	

Új divat.

Új divat van, de nem ma lett,
Tizenegyórás toalett!
És a hölgyek egymást nézik,
Mialatt a pap misézik!

* * *
A papnak úgy sincs más dolga,
Nem azért járunk templomba.
Fizetjük a ruha varrást,
S így támogatjuk a . . . vallást.

* * *
„Ugye könnyen megyen már ma?
Férjeinké lesz a számla!
Mi csak a templomot járjuk,
S egymás ruháit bíráljuk!

* * *
Templom előtt sokan várnak,
S a tiszteeskék — gratulálnak,
Szép toalett, szép menyecske . . .
— Otthon izzad a — férjeeske!

A kegyelmes kormány.

Olvassom az újságokból, hogy a gazdáknak ilyen idő tájban csak kiadása van, de bevétele nincs. Milyen nagyszerű tudálékosság ez! Eleinte azt hittem, hogy meg-meg valami tollas gyerkőcz akarja a gazdák katedrát elprédikálni, de csalódtam. Ezuttal nem akarják se oktatni, sem pedig megbusítani a magyar, gazdát, ellenkezőleg vigasztaló szöveget rebegnek a hatalmasoknak ajkai. Hogy azt mondják, beszüntetik az adóvégrehajtásokat! Be ám, de nem lesz benne köszönet, mert ami kis szünet beáll, azt majd helyre fogják pótolni a deficites kassa fogd-meg-jei. Az a kis szünet is csak arra való hogy a „mélyen tisztelt választók“ nyugodtan, mint a birkák, leszavazhassanak. Majd azután ihatják a levét. Az adót majd kérik három hét múlva, be is hajtják három heti kamatjával együtt tüzzel-vassal

Erre is el lehet mondani, hogy „adtál uram esőt, de nincs köszönet benne.“

Galitzenstein Heinrich

ugorkiádái.

Mascht van edj ogorka szhezon, én meg vadjok edj ojschág író. Sohase nem is látam ijen aschteba szezont a miljen van esztet. Semi ojschág, nem thodok eshinálni epesz e gezéresz és nadj lármentot, mier mer hodj nem van miből, — és mégis sodálkozi magát a phoblikom, hojd öres a lap, zugt er!

Van nekünk edj szabad sehajtó és mégis bele-szólja a thürvin, hodj nem szabad hamis hiereket khüzölni. Wie hájszt? hát akor mit esenálomk mi szherkesztők?! Hát ha még az előfizetőket se nem is lehet bolonddá theni, hát akor hodj megélünk?!!

Szherencse hodj van edj ojschág írói fhogás, — thodni illik a phompolás. Megjelent edj ezikk, khöldök anak a kit érdekel edj számla, és az fhizet, mert khülömben a másik lapba lefötyölöm.

És esztet ódj hívnak, hodj r e v e l v e r s o r n a l i s z t. Na szervosz! Eztet nem egyéb, mint edj kis íelelmesség, a mit edj madjar ojság író mindig megteheti.

Schólem e láchem.

Rendőri hír.

A Sámuelffy Simon féle helyi vasut — ha netalán valakit agyon gázolna, az esetben meg fog rendeltetni a csendesebb haladás.

A gyorsaság megvan ugyan határozva, sőt még az is, hogy a keresztező utcáknál mindig a kiindulási oldalon kell megállani. — Szja de hát hiába! A mindeneket rezgető és megrendítő fő ukáz itt mellőztetik. — Tehetyi mert vasutyi!

BUGYI SÁNDOR

debreczeni talyigás.

Megbiz én! Mánhogy meginneplem az Úr napját — így magamba, — mer hejába vagyok leformatus, de azír az innep csak innep.

Hát ennekokájír felvettem a désznadrágot a kin csak hátul van fót, azut meg a vadonat új esizmát a kin sarkantu van oszt a kit az ócskás zsidótúl vettem három ezüs forintír. Avval a lovat befogom a hájas szerszámba a kinek még az estrángja is hájas, avval elindulok a Szent Anna uceza felé.

Teli vót az ucezák nippel mindenfélivel, — még a genyeráris is ott vót a innep tisztelettyire. — Én magam bion nem igen nizegettem én semmerre se, csak arra a kis zöd takarmánra a ki a falaszteren vót, a méken a Jézust vittik. Hászen csak hadd vigyík le rúlla — így magamba, majd össze kotrom én a takarmánt ha mingy az ostornyéllel is.

Még a lovam se birta megvárni hogy elhalagygyík a nípek, ízibe neki nyújtózkodott a gypnek, osztán mir mer hogy az étvágy igen rendin formán van nálla hát ugyanesak kípelte béfelé a szént gypet.

Hát a mint víge vót az parádénak, gondolom magamba, lesz egy jó csihe — mánhogy egy jó tajiga takarmányom, a kivel megírí a lu vagy egy hétig — szállok le módosan az tajigárúl gyüteni a takarmánt, — hát ehen szalad Csire koma egy favilával, meg Riböki sógor, azut meg a sánta Gyökös, oszt ugyanesak szedik össze a takarmánt a kire én kácsingóztam.

Gyepre Gyökös! kajáttya néki Csire. — Én is az egyik löcsöt kiveszem oszt ípp akkor irkezik Kovács Miháj komám. No nem is kellett több, ketten oszt úgy elláttuk a sógorékat, hogy elég vót nekik haza menni.

Miénk lett a takarmány. — Hát a mint meg rakjuk a tajigát, ehen ní kit lát szemeim, hát Tót Sári ott áll valamiféle baka mellett oszt bámul.

Én is oda lopódzok mellé oszt egy debreczeni íntist attam a girinczíbe. Hééé hát mit tátod itt a kása fúvódat, nem takaroccz haza, — tán nem jobb vón addig főznél, még tán tésis katonásdit jáczzol? hászen nem vagy te ténsaszszony se kisaszszony! szeretkezek az aszszonnyal.

Avval felültetem Sárít az szent takarmány te-tejibe, — nesze mondok, néked is ríszed legyík benne?

Magam is felülök begyesen, akar egy keresztes sénátor oszt hajtok hazafelé. Hát a mint a Kopasz Kájrat előtt hajtok, aszongya Kovács Miháj komám hogy aszongya: be kék törülni egy pár pohár sert.

Én meg hogy a jónak soha vótam elrontója, hát ízibe ráállottam a hívásra. Avval aszondom Sárinak hogy aszondom gyere na tésis a göres ájjik a gyomrodba tréfállok véle, — jött az aszszony.

Fogyott a cse ital szípen, mán íppen a tizedik tizedik kirigli járt, mikor az aszszonnak danolhatnikja írkezett. Mán láttam hogy nékem gyül meg az bajom otthunn az aszszonnyal, aszondom a kellerájosnak hogy níííííí, hozzik mán egy üveg zóldányvizet is, mer még megírem, hogy az aszszony az italt viszont tanájja látni.

S addig s addig hogy hát íppensíggel de meg külömben is bé tanáltunk szedegetni, — píz vót elígéses. Kovács Miháj komám rágyútott egy kuferczes magyar nótára, oszt mire észrevettük, hát a ruhaszárasztó csillag íppen lement az égrül.

Menni kék hazafelé! így csuklik az aszszony. Mennyík apád! lököm oda néki a szót. Az aszszon halgatott mint a hogy dukál is a firfi előtt, — nem vagyok én pógármester, hogy te parancsojj nékem, hanem czoki! enyelgek véle, mer úgy szuszogón felejtelek, hogy ígyók lefordulsz errül a lóczárúl.

Mikor mán a ser habját nem győztük visszanyeldesni, hát haza mentünk.

Pínteken osztán el kellett menni temetésre, pedig még a magamérül is szeretnék elszökni, oszt a tennapi sertül úgy átfáztam, hogy ha templomba el nem alszok, bion nem tom hogy mi lett vón véllem, a hogy környikezett mán a szopornyika.

Na de mán meg-meg vasárnap van oszt ez is innep, — még ma iszok, de mán hónap mengyek pájinkába valójír a zsidónak.

Magyarosodás.

Midön a nagymérvü tüzkárt szenvedett Nagy-Károly város néhány kifogástalan érzelmü polgára segélyért kiáltott Magyarországszerte s ezt nyomtatott iveken tevé — a megszólítást így tették meg tiszta magyarsággal:

Euer Wohlgeboren!*

* Wier gratulieren! (Szerk.)**

** Alászszszszolgája!! (Szedő fiu.)***

*** Jaj!!! (Metrompás.)****

**** Wie hájszt?! (Galgenblüh Salojmon.)

Civilizáció.

Tótágast áll
A világ már
Ugy látszik,
A bábuval
A kis leány
Sem játszik.

Alig hogy tud
Beszélni és
Járni, — már
Istenverte
Turnírbe és
Sleppbe jár.

Néha (gyakran)
Belenéz a
Tükörbe,
Ezt a szokást
Anyja adta
Örökbe.

Ismeri már
A rizsport és
A kármint,
A haját sem
Viseli ő
Akármint.

Tudja, mi a
Pacsuli és
A divat,
Elbeszéli
A konyhába
Katinak.

Mert hát néha
Be is néz a
Konyhába,
S gyönyörködik,
Hogy fő, puffad
A kása.

No de ezen
Csodálkozni
Nem járja,
Mert hiszen ő
Anyjának a
Leánya :

* * *

A fiu csak
Mégvárja a
Tíz évet,
De azután
Nem ismeri
A fétet.

Borbélyhoz jár
Fésülködni
Reggelen,
Hogy dicsérjék
A lányok, hol
Megjelen.

Mert hát ő a
Leányokat
Imádja,
Ami csupán
Szívének, a
Hibája !

Szivarozik
Akárcsak egy
Franczia,
S apja örül,
Hogy gentleman
A fia !

De egyszer csak
Szive szorul
S elájul,
A konyhának
Gőzétől és
Szagától.

„Hol? .. hol vagyok?“
Kérdi, a mint
Főlébred ;
Kati a nagy
Sirástól nem
Beszélhet.

Egy színésznő
Tanította
ezekre,
S ime most már
Többet tud, mint
Mestere !

Társaságban
Szemérmesen
Elpirul,
Ha beszélnek
Közönséges
Holmirul.

De ez hagyján,
Hátra van még
A mi fő !
Kacsint, ha egy
Ifju vele
Szembe jó.

Iszik, hogy a
Kefekötő
Se jobban ;
Jobb játékos
Nincs ott, ahol
Ő ott van.

Billárd és
Nasi-vasi,
Huszonegy,
Makó, sakk,
Ferbli,-neki
Az mindegy.

De ki tudná
Elmondani
Azokat,
Mik jellemzik
A fiukat
S lányokat ? !

Rendez-vous-ja
Minden héten
Őt is van,
Sőt már néha
Párbajozik
— Álmban.

Be-betekint
A korcsmába
Mindennap,
Hisz' apjától
Ugy is elég
Zsebpénzt kap.

Tótágast áll
A világ már
Ugy látom,
Alljunk mi is
Tótágast hát
Barátom !

Haladni kell
Mest a korral
Mindennek . . .
Akkor tán a
Lányok belénk
Szeretnek.

D E Á K.

Egész tisztelettel van szerencsénk utólszor felkérni t. vidéki hátrányos előfizetőinket, — miszerint sziveskedjenek az elő (utó) fizetéseket beküldeni, ellenkező esetben kellemetlenségünket ne méltóztassanak rossz néven venni !

A kiadóhivatal.

Nyilatkozat.

Alantirottak lelkiismeretes kötelességet vélünk teljesíteni, mikorhirlapilag kinyilatkoztatjuk, hogy a f. é. május 6 iki nagy károlyi tűzvész alkalmával történt káraink a Trieszti általános biztos. társaság (Assicurá ioni Generali) részéről oly méltányosan és gyorsan lettek elintézve, hogy ezen a legjobb hírnévnek örvendő társaságot mindenkinek a legmelegebben ajánlhatjuk. — Nem mulaszthatjuk el, a tek: biztosító társulatnak azon fentebb már kifejezett lojális és méltányos eljárásáért nyilvánosan köszönetünket kifejezni. N.-Károly 1887 május 19-én Melai József, Návráth Victor Freund Ign. Cserey Ign. Sternberg Adolf, Tirmán Aron, Schwarz Sándor, Friedländer Ferencz, özv. Braun Józsefné, Sternberg P. és testvérek, Dr. Czukor Lajos.

Köszönetnyilvánítás.

A f. év és hó 6-án kiütött tűzvész alkalmával szenvedett káraink megállapítása körül tanusított igazságos, pontos és gyors eljárásért és a kárösszeg azonnali kifizetéséért a trieszti általános biztosító társaságnak (Assicurazioni Generali) tökéletes megelégedésünket, elismerésünket és köszönetünket nyilvánítani kötelességünknek tartjuk. E p e r j e s, 1887 május hó 9 én. — Anton Adamkovits, Tomcsányi János, Szilvássy András, Csonka Mihály, Poullovits Manó, Richavszky N. Desseffy Ignác Berzeviszi helyett, Tóth János örökösei helyett Mikolík Gyula, Korányi Louisa, Sitányi József Louis Cseh, J. Prohár, Schneider Gyula, Siegelmann D. s. k. Schwarz Ede s Bloch. k. Salamon, Nehrer Agoston, Lefkovits M. Dr. Ferbstein Márk. Adámi Jakab, Hliboki Anna Homa János s. k. Szemann Anna, Libay Ignác, Koch Adolf, Baranyi András, Kohányi Laura, Fábíán Mária.

ÚJ BUTORRAKTÁR

főtér, 1581., Komlóssy-féle ház, a nagytemplom közelében.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint.

kárpitos üzletemet

tetemesen megnagyobbítottam, és ezzel kapcsolatosan

B U T O R - R A K T Á R T

is rendeztem be, hol fényes, csinos és legjobban legtöbbnyire helyben készült butorokat tartok raktáron, melyet annival inkább bátorokodom ajánlani, mivel a bécsi és pesti munkákkal bátran kiállják a versenyt.

Nevezetesen :

2 ajtós sifonokat,

1 „ „

Magas ágyakat aufsatztal,

Kredenzeket,

Kanapé asztalokat,

1 és 2 ajtós mosdó szekrényeket,

Etagereket és ruhafogasokat,

Sima fényezett ágyak,

Nádfonatu székeket,

Csinos állású asztalokat

saját készítményű garnitúráimat a legnagyobb választékban,

Balza és Ottománokat,

Féder^c matráczókat,

Fényezet hátú diványokat,

Lószőr és afrik matráczókat.

Ocska butorokat a legújabb divat szerinti behúzásra ugymint minden a kárpitos szakmába vágó megrendelést a leggyorsabb és legpontosabb kiszolgálattal mellett eszközölök.

A n. é. közönség becses pártfogásáért esedez tisztelettel

Kiss Sándor

kárpitosfőtér, 1581. a Vecsey-ház mellett.

Látványosság Debreczenben.

Alólirottak van szerencséje a mélyen tisztelt közönséggel tudni, hogy helyben a Hungária kávéházzal szemben kilencz év óta fennállott kész férfi és gyermek ruha raktárt a

Piacz és Miklós-utczai sarok boltba, Czégeli házban a megyeházzal szemben.

Tetemesen nagyobbitva, a kor igényeinek megfelelően és egészen nagyvárosi minta szerint berendeztem s iután nevezett üzlet egy kizárólagos

Bécsi kész férfi es gyermekruha nagykereskedés fiók üzlete

azon kellemes helyzetben vagyok, hogy minden czikkeimet a legolcsóbb árakban kiszolgálhassam.

Köszönetem kifejezésével az eddigi pártfogásért, ezt jövőre is kérve maradtam

Teljes tisztelettel

Feuerwerker Ignác.

HUZÁS

már e hó 24-én.

Kincsem-Sorsjegyek á **1** frt. | **11** sorsjegy **10** frt.
 | **6** sorsjegy **5** forint **50** kr.

Pénznyeremény készpénzben

50.000 frt

Továbbá: **10.000** frt **5000** frt, 20% levon. | **4875** Pénznyeremény.

Kincsem-**S**orsjegyek kaphatók

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodájában:

Budapest, Váci-utca 6. sz.